

пазели стадата си, тѣтакси срѣдъ ноцната тъмнина, огрѣлаа гы небесна свѣтлина, и предсталъ Ангелъ. „Небойте са,“ рекълъ имъ Ангела: „Азъ вы вѣстижъ велика радость, която ще бѣди за сичкытѣ хора; нынѣ са родилъ въ Давидова Градъ Спаситель. Който ѣ Христосъ. И ѣто вамъ велѣгъ: „вые ще намѣрите Младенецъ повытъ въ пелены, и лѣжи въ ѣслытѣ.“ Когато Ангела свършилъ дѣмытѣ кзъмъ пастыритѣ, около него са ѣвило безчетъ много дрѣги Ангели, и тѣ възспѣвали хвалебна пѣсень Богъ: „Слава во вышныхъ Богъ и на земли миръ, въ челоуѣцѣхъ благоволеніе.“

Пастыритѣ глѣдали и слѣшали съ безмолвно издмленіе. На край, Ангелскытѣ воинства малко по малко съ скривали въ небесната глѣбина; тѣхнытѣ гласове замлъчели, и на Витлеемскитѣ полета са коцарила пѣрвата тъмнота и пѣрвото безмолвіе. Пастыритѣ си рекли ѣдинъ дрѣгимъ: „Да идемъ въ Витлеемъ, да видимъ что съ ѣ тамъ слѣчило, за което